EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 15.7.2021.
COM(2021) 414 final

2021/0234 (NLE)

Priekšlikums

# PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

## par dažu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 810/2009 noteikumu apturēšanu attiecībā uz Irāku

# PASKAIDROJUMA RAKSTS

## 1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

### • Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Saskaņā ar Vīzu kodeksa[1] 25.a panta 2. punktu Komisija regulāri, vismaz reizi gadā, novērtē trešo valstu sadarbību atpakaļuzņemšanas jomā un par to ziņo Padomei.

Komisija 2021. gada 10. februārī pieņēma savu novērtējumu, pamatojoties uz 2019. gada datiem un informāciju, ko sniegušas ES dalībvalstis un Šengenas asociētās valstis, un nosūtīja ziņojumu[2] Padomei.

Pamatojoties uz iepriekš minēto analīzi un ņemot vērā Savienības vispārējās attiecības ar attiecīgo trešo valsti, Komisija var secināt, ka attiecīgā trešā valsts nesadarbojas pietiekami un ka tādēļ ir jārīkojas. Šajā sakarā jāatzīmē, ka savu valstspiederīgo atpakaļuzņemšana ir valsts pienākums saskaņā ar starptautiskajām tiesībām.

Nepietiekamas sadarbības gadījumā, Komisija saskaņā ar Vīzu kodeksa 25.a panta 5. punkta a) apakšpunktu iesniedz priekšlikumu Padomes īstenošanas lēmumam, ar kuru pārtrauc piemērot dažus Vīzu kodeksa noteikumus attiecībā uz minētās trešās valsts valstspiederīgajiem. Komisija vienmēr turpina centienus uzlabot sadarbību ar attiecīgo trešo valsti.

### • Irākas gadījums

Komisija minētajā ziņojumā norādīja, ka identifikācijas procesi dalībvalstīs, kas pārstāv vairāk nekā divas trešdaļas no Irākas valstspiederīgajiem pieņemtajiem atgriešanas lēmumiem, ir neapmierinoši vai to rezultāti nav apmierinoši, un to rezultātā reti tiek izdoti ceļošanas dokumenti. Irākas iestādes sadarbojas tikai attiecībā uz brīvprātīgu atgriešanos un tikai ārkārtas izņēmuma gadījumos (Irākas valstspiederīgie, kas notiesāti par noziedzīgu nodarījumu) piespiedu atgriešanas jomā. Turklāt, neraugoties uz ES un Irākas partnerības un sadarbības nolīguma noslēgšanu 2018. gada augustā, netiek ievērots minētajā nolīgumā noteiktais pienākums uzņemt atpakaļ savus valstspiederīgos, kuri nelikumīgi uzturas otras puses teritorijā. Četras dalībvalstis ir noslēgušas divpusējus nolīgumus, kuri arī reti tiek ievēroti vai tiek ievēroti tikai brīvprātīgas atgriešanās gadījumā vai attiecībā uz Irākas valstspiederīgajiem, kas notiesāti par noziedzīgu nodarījumu.

Kopš 2017. gada ES un dalībvalstis ES un Irākas neformālā migrācijas dialoga ietvaros ir sadarbojušās ar Irāku migrācijas jautājumos. Četrās sanāksmēs, kas līdz šim notikušas minētā dialoga ietvaros, atgriešanās un atpakaļuzņemšana vienmēr ir bijusi viena no darba kārtības prioritātēm, un ES ir pastāvīgi paudusi bažas par Irākas neapmierinošo sadarbības līmeni atpakaļuzņemšanas jomā. Pēdējā migrācijas dialoga sanāksmē (2021. gada februārī) Irāka atkārtoti apstiprināja, ka tā nesadarbosies attiecībā uz nebrīvprātīgu atgriešanu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, ES Irākas iestādēm ir uzsvērusi dalībvalstu pieaugošo neapmierinātību un iespējamās sekas, ja situācija netiks uzlabota, tostarp sanāksmē ar Irākas vēstniecību Briselē (2021. gada maijā) un ES Augstā pārstāvja ārlietās un migrācijas jautājumos un migrācijas komisāra kopīgā vēstulē, kas adresēta Irākas ārlietu, iekšlietu,

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.).

[2] COM(2021) 55 final (*EU Restricted*).

migrācijas un pārvietoto personu ministriem (2021. gada jūnijs). Vēstules kopija tika nodota premjerministram Kadimi 2021. gada 17. jūnijā.

Šie soļi līdz šim nav noveduši pie konkrētiem noturīgiem rezultātiem vai ilgtspējīgas sadarbības, pamatojoties uz 25.a panta 2. punktā noteiktajiem rādītājiem, tostarp attiecībā uz to personu, kuras nelikumīgi uzturas dalībvalstu teritorijā, savlaicīgu identificēšanu, ceļošanas dokumentu izsniegšanu un atgriešanas operāciju organizēšanu. Pamatojoties uz minēto un ņemot vērā Komisijas līdz šim veiktos pasākumus, lai uzlabotu sadarbības līmeni, un ņemot vērā ES vispārējās attiecības ar Irāku, tiek uzskatīts, ka Irākas sadarbība ar ES atpakaļuzņemšanas jautājumos nav pietiekama un ka ir jārīkojas.

- **Savienības vispārējās attiecības ar Irāku**

Savienības attiecības ar Irāku nosaka Partnerības un sadarbības nolīgums, kas stājās spēkā 2018. gadā. ES stratēģija attiecībā uz Irāku (2018. gads) atkārtoti apliecina ES apņemšanos veidot stipru ES un Irākas partnerību un atbalstīt Irākas iestādes atjaunošanas posmā un valsts nestabilitātes pamatā esošo politisko, sociālo un ekonomisko virzītājspēku novēršanā. ES ir svarīgs Irākas ekonomikas un drošības partneris. Sadarbība migrācijas jomā ir visaptveroša, īpašu uzmanību pievēršot migrācijas pārvaldībai, tostarp robežu pārvaldībai, migrācijai un attīstībai, neatbilstīgai migrācijai un atgriešanai. Šie jautājumi ir apspriesti iepriekš minētajā neformālajā migrācijas dialogā, un pēdējā minētā dialoga sanāksme notika 2021. gada februārī.

Augsta līmeņa diskusijās starp ES un Irāku 2021. gada jūnijā Irākas puse pauda gatavību sadarboties ar skartajām dalībvalstīm atgriešanas un atpakaļuzņemšanas jomā, tostarp attiecībā uz brīvprātīgu atgriešanos. Komisija atbalstītu šos centienus kā pirmo soli.

- **Vīzu pasākumi**

*Pasākumu piemērošanas joma*

Padomes īstenošanas lēmumam būtu uz laiku jāpārtrauc piemērot dažus Vīzu kodeksa noteikumus Irākas valstspiederīgajiem. Tomēr pārtraukšana neattiecas uz (mobilu) ES pilsoņu ģimenes locekļiem, uz kuriem attiecas Direktīva 2004/38/EK[3], un uz to trešo valstu valstspiederīgo ģimenes locekļiem, kuriem ir tādas pašas tiesības brīvi pārvietoties kā Savienības pilsoņiem saskaņā ar nolīgumu starp Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un attiecīgajām trešām valstīm, no otras puses.

*Vīzu pasākumu saturs*

Irākas nesadarbošanās atpakaļuzņemšanas jomā pamato visu Vīzu kodeksa 25.a panta 5. punkta a) apakšpunktā noteikto pasākumu aktivizēšanu: iespējas atteikties no prasībām attiecībā uz apliecinošajiem dokumentiem, ko jāiesniedz 14. panta 6. punktā minētajiem vīzas pieteikuma iesniedzējiem, apturēšana, 23. panta 1. punktā minētā vispārējā 15 kalendāro dienu apstrādes perioda apturēšana (kas līdz ar to arī izslēdz iespēju piemērot noteikumu par šā termiņa pagarināšanu atsevišķos gadījumos līdz ne vairāk kā 45 dienām), vairākkārtējas ieceļošanas vīzu saskaņā ar 24. panta 2. un 2.c punktu izsniegšanas apturēšana un fakultatīva vīzu nodevas atcelšanas apturēšana diplomātisko un dienesta pasu turētājiem saskaņā ar 16. panta 5. punktu.

[3] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

*Vīzas pasākuma piemērošanas periods*

Vīzu kodeksā ir noteikts, ka vīzu pasākumus piemēro uz laiku, bet īstenošanas lēmumā nav pienākuma norādīt konkrētu šo pasākumu piemērošanas periodu. Taču saskaņā ar 25.a panta 6. punktu Komisija nepārtraukti novērtē progresu atpakaļuzņemšanas sadarbības jomā, pamatojoties uz 25.a panta 2. punktā noteiktajiem rādītājiem, tostarp attiecībā uz to personu, kuras nelikumīgi uzturas dalībvalstu teritorijā, savlaicīgu identificēšanu, ceļošanas dokumentu izsniegšanu un atgriešanas operāciju organizēšanu. Komisija regulāri ziņo, vai var konstatēt būtiskus un ilgtspējīgus uzlabojumus sadarbībā ar attiecīgo trešo valsti attiecībā uz atpakaļuzņemšanu, un, ņemot vērā Savienības vispārējās attiecības ar minēto trešo valsti, var iesniegt Padomei priekšlikumu atcelt vai grozīt īstenošanas lēmumu. Savukārt, ja saskaņā ar īstenošanas lēmumu piemērotie vīzu pasākumi ir izrādījušies neefektīvi, būtu jāuzskata, ka tie iedarbina mehānisma otro posmu (kā paredzēts 25.a panta 5. punkta b) apakšpunktā).

Turklāt saskaņā ar 25.a panta 7. punktu vēlākais sešus mēnešus pēc īstenošanas lēmumu stāšanās spēkā Komisija sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par progresu, kas gūts attiecībā uz minētās trešās valsts sadarbību atpakaļuzņemšanas jomā.

- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Ierosinātais lēmums atbilst saskaņoto kopējās vīzu politikas noteikumu kopumam, ar ko reglamentē procedūras un nosacījumus vīzu izsniegšanai, ja plānotā uzturēšanās dalībvalstu teritorijā nepārsniedz 90 dienas jebkurā 180 dienu laikposmā.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

ES attiecībā uz migrāciju un piespiedu pārvietošanu veicina visaptverošu pieeju kuras pamatā ir kopīgas vērtības un pienākumi. Jaunajā Migrācijas un patvēruma paktā ir paredzēts izstrādāt un padziļināt īpaši pielāgotas visaptverošas un līdzsvarotas partnerības, lai veicinātu sadarbību visos būtiskajos aspektos:

– aizsardzības nodrošināšana tiem, kam tā nepieciešama, un atbalstu uzņēmējvalstīm un kopienām;

– ekonomisko iespēju veidošana un neatbilstīgas migrācijas un piespiedu pārvietošanas pamatcēloņu novēršana;

– partneru atbalstīšana migrācijas pārvaldības un vadības stiprināšanai;

– sadarbības veicināšana atgriešanas un atpakaļuzņemšanas jomā;

– likumīgu ceļu uz Eiropu izveide.

Dalībvalstu un trešo valstu sadarbība attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atpakaļuzņemšanu, kuri uzturas nelikumīgi, ir svarīgs šīs politikas elements. Lai stiprinātu šādas visaptverošas partnerības un nodrošinātu pilnīgu sadarbību ar trešām valstīm, ES ir jāmobilizē visi pieejamie instrumenti, tostarp sadarbība attīstības jomā, tirdzniecība vai vīzas.

## 2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss), 25.a panta 5. punkta a) apakšpunkts.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

N.p.

- **Proporcionalitāte**

Ierosinātie pasākumi, kuru mērķis ir mudināt Irāku uzlabot sadarbību attiecībā uz nelikumīgu migrantu atpakaļuzņemšanu, ir samērīgi ar izvirzīto mērķi. Šie pasākumi neietekmē iespēju pieteikuma iesniedzējam iesniegt vīzas pieteikumu un saņemt vīzu, bet aptver dažus vīzas izsniegšanas procedūras aspektus vai arī vīzas nodevas lielumu.

## 3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- ***Ex post* izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

N.p.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

N.p.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

N.p.

- **Ietekmes novērtējums**

N.p.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

N.p.

- **Pamattiesības**

Ierosinātie pasākumi neietekmē iespēju iesniegt vīzas pieteikumu un saņemt vīzu un ievēro pieteikuma iesniedzēju pamattiesības, jo īpaši ģimenes dzīves neaizskaramību.

## 4. IETEKME UZ BUDŽETU

N.p.

## 5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

N.p.

- **Skaidrojošie dokumenti (direktīvām)**

N.p.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

N.p.

2021/0234 (NLE)

Priekšlikums

# PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

## par dažu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 810/2009 noteikumu apturēšanu attiecībā uz Irāku

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss)[4], un jo īpaši tās 25.a panta 5. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Partnerības un sadarbības nolīgumā starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Irākas Republiku, no otras puses[5], kas stājās spēkā 2018. gada 1. augustā, atkārtots abu pušu ierastais pienākums uzņemt atpakaļ savus valstspiederīgos, kuri nelikumīgi uzturas otras puses teritorijā (105. panta 3. punkts). Irāka neievēro šo pienākumu, kā to apliecina tās deklarētā nostāja nesadarboties attiecībā uz nebrīvprātīgu atgriešanu. Dalībvalstis saskaras arī ar sliktu Irākas sadarbību visos atgriešanas procesa aspektos.

(2) Komisija ir atkārtoti aicinājusi Irāku uzlabot sadarbību attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atpakaļuzņemšanu, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi, un pilnībā īstenot ES un Irākas partnerības un sadarbības nolīguma noteikumus par savu valstspiederīgo atpakaļuzņemšanu, jo īpaši saistībā ar ES un Irākas neformālo migrācijas dialogu (izveidots 2017. gadā), kā arī mutiskās un rakstiskās apmaiņās ar Irākas valdības pārstāvjiem, jo īpaši paužot pieaugošās bažas šajā sakarā un informējot par iespējamām sekām, ja netiks uzlabota sadarbība atpakaļuzņemšanas jomā.

(3) Ņemot vērā Komisijas līdz šim veiktos pasākumus, lai uzlabotu sadarbības līmeni, un ņemot vērā Savienības vispārējās attiecības ar Irāku, tiek uzskatīts, ka Irākas sadarbība ar Savienību atpakaļuzņemšanas jautājumos nav pietiekama un ka tādēļ ir jārīkojas.

(4) Tādēļ dažu Regulas (EK) Nr. 810/2009 noteikumu piemērošana attiecībā uz Irākas valstspiederīgajiem būtu uz laiku jāaptur. To uzskata par visefektīvāko rīcību, kas jāveic, lai mudinātu Irākas iestādes veikt nepieciešamos pasākumus sadarbības atpakaļuzņemšanas jautājumos uzlabošanai. Pagaidu apturēšana neattiecas uz Irākas valstspiederīgajiem, kuri iesniedz vīzas pieteikumu un kuri ir tāda Savienības pilsoņa ģimenes locekļi, uz ko attiecas Direktīva 2004/38/EK, vai tāda trešās valsts valstspiederīgā ģimenes locekļi, kam ir tiesības brīvi pārvietoties, kuras ir līdzvērtīgas

[4] OV L 243, 15.9.2009., 1 lpp.

[5] OV L 204, 31.7.2012., 20. lpp. (vienošanās teksts), OV L 203, 10.8.2018., 1. lpp. (Padomes lēmums par noslēgšanu).

Savienības pilsoņu tiesībām saskaņā ar nolīgumu starp Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un trešo valsti, no otras puses.

(5) Uz laiku apturētie pasākumi ir izklāstīti Vīzu kodeksa 25.a panta 5. punkta a) apakšpunktā: iespējas atteikties no prasībām attiecībā uz apliecinošajiem dokumentiem, ko jāiesniedz 14. panta 6. punktā minētajiem vīzas pieteikuma iesniedzējiem, apturēšana, 23. panta 1. punktā minētā vispārējā 15 kalendāro dienu apstrādes perioda apturēšana (kas līdz ar to arī izslēdz iespēju piemērot noteikumu par šā termiņa pagarināšanu atsevišķos gadījumos līdz ne vairāk kā 45 dienām), vairākkārtējas ieceļošanas vīzu saskaņā ar 24. panta 2. un 2.c punktu izsniegšanas apturēšana un fakultatīva vīzu nodevas atcelšanas apturēšana diplomātisko un dienesta pasu turētājiem saskaņā ar 16. panta 5. punktu.

(6) Līguma par Eiropas Savienības darbību 21. panta 1. punktā ir noteikts, ka ikvienam Savienības pilsonim ir tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstīs, ievērojot Līgumos noteiktos ierobežojumus un nosacījumus, kā arī to īstenošanai paredzētos pasākumus. Šos ierobežojumus un nosacījumus īsteno ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/38/EK[6]. Šis lēmums neietekmē minētās direktīvas piemērošanu, ar ko tiesības brīvi pārvietoties attiecina arī uz ģimenes locekļiem neatkarīgi no viņu valstspiederības, kad tie pavada Savienības pilsoni vai pievienojas Savienības pilsonim. Tādējādi šis lēmums neattiecas uz tāda Savienības pilsoņa ģimenes locekļiem, uz ko attiecas Direktīva 2004/38/EK, vai tāda trešās valsts valstspiederīgā ģimenes locekļiem, kam ir tiesības brīvi pārvietoties, kuras ir līdzvērtīgas Savienības pilsoņu tiesībām saskaņā ar nolīgumu starp Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un trešo valsti, no otras puses;

(7) Tā kā Dānija nolēma ieviest savos tiesību aktos Regulu (EK) Nr. 810/2009, kas pilnveido Šengenas *acquis*, saskaņā ar 4. pantu protokolā (Nr. 22) par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, saskaņā ar starptautiskajām tiesībām Dānijai ir saistoša šā lēmuma īstenošana.

(8) Šis lēmums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK[7]; tādēļ Īrija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un Īrijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro.

(9) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju — saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šis lēmums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK[8] 1. panta B. punktā.

(10) Attiecībā uz Šveici — saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā[9] šis lēmums ir to Šengenas *acquis*

---

6 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

7 Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.).

8 Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.).

9 OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B. punktā, to lasot saistībā ar Lēmuma 2008/146/EK[10] 3. pantu.

(11) Attiecībā uz Lihtenšteinu — saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā[11] šis lēmums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B. punktā, to lasot saistībā ar Lēmuma 2011/350/ES[12] 3. pantu.

(12) Šis lēmums ir akts, kas pilnveido Šengenas *acquis* vai ir kā citādi saistīts ar to, kā attiecīgi noteikts 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punktā, 2005. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punktā un 2011. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punktā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

*1. pants*
*Darbības joma*

1. Šo lēmumu piemēro Irākas valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas vīzas prasība saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1806[13].

2. To nepiemēro Irākas valstspiederīgajiem, kuri ir atbrīvoti no vīzas prasības saskaņā ar minētās regulas 4. vai 6. pantu.

3. Šis lēmums neattiecas uz Irākas valstspiederīgajiem, kuri iesniedz vīzas pieteikumu un kuri ir tāda Savienības pilsoņa ģimenes locekļi, uz ko attiecas Direktīva 2004/38/EK, vai tāda trešās valsts valstspiederīgā ģimenes locekļi, kam ir tiesības brīvi pārvietoties, kuras ir līdzvērtīgas Savienības pilsoņu tiesībām saskaņā ar nolīgumu starp Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un trešo valsti, no otras puses.

*2. pants*
*Dažu Regulas (EK) Nr. 810/2009 noteikumu piemērošanas apturēšana uz laiku*

Uz laiku aptur šādu Regulas (EK) Nr. 810/2009 noteikumu piemērošanu:

a) 14. panta 6. punkts;

b) 16 panta 5. punkta b) apakšpunkts;

---

[10] Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

[11] OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

[12] Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanos (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

[13] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1806 (2018. gada 14. novembris), ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru valstspiederīgajiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru valstspiederīgajiem minētā prasība neattiecas (kodificēta redakcija) (OV L 303, 28.11.2018., 39. lpp.).

c) 23. panta 1. punkts;

d) 24. panta 2. un 2.c punkts.

*3. pants*

*Adresāti*

Šis lēmums ir adresēts Beļģijas Karalistei, Bulgārijas Republikai, Čehijas Republikai, Vācijas Federatīvajai Republikai, Igaunijas Republikai, Grieķijas Republikai, Spānijas Karalistei, Francijas Republikai, Horvātijas Republikai, Itālijas Republikai, Kipras Republikai, Latvijas Republikai, Lietuvas Republikai, Luksemburgas Lielhercogistei, Ungārijai, Maltas Republikai, Nīderlandes Karalistei, Austrijas Republikai, Polijas Republikai, Portugāles Republikai, Rumānijai, Slovēnijas Republikai, Slovākijas Republikai, Somijas Republikai un Zviedrijas Karalistei.

Briselē,

*Padomes vārdā —*
*priekšsēdētājs*